

TOFAŞ İŞÇİLERİ ÇELİK-İŞ'TE ÖRGÜTLENDİ

Aydınlık Gazetesi, 15 Aralık 2015

Yıldırım Koç

2015 yılının en önemli işçi olayı, Bursa'da TOFAŞ ve RENAULT işçileri başta olmak üzere, Bursa'nın diğer işyerlerinde ve Gölcük, Adapazarı, Ankara, Eskişehir gibi illerde metal işçilerinin Türk Metal'e karşı gerçekleştirdikleri eylemlerdi.

Geçen hafta Bursa'da Çelik-İş üyesi TOFAŞ işçileriyle iki kez uzun toplantı yapma olanağı oldu. İşyerlerindeki uygulamalara ilişkin anlattıkları, çağdaş bir kapitalist işletmeden çok, acımasız bir sömürü ortamını akla getiriyordu.

Bunun en önemli sorumlusu, işçilerin çalışma koşullarını belirleme yetkisini 2014 yılında elde etmiş olan Türk Metal Sendikası.

İşçilerin bugün yaşadıkları sorunların öncelikli kaynağı, Türk Metal'in TOFAŞ adına MESS'le imzaladığı toplu iş sözleşmesi.

Bu toplu iş sözleşmesini inceleyince ve işçilerin sorunlarını dinleyince, işçilerin çok büyük bölümünün daha bugünden Çelik-İş'e geçmelerinin nedeni gayet iyi anlaşılıyor.

İŞÇİ ÜCRETLERİ ÇOK DÜŞÜK

Bir kere işçilerin çok büyük bölümünün ücretleri çok düşük. Türk Metal, işçi ücretlerini biraz yüksek göstermek amacıyla, ikramiyeleri de aylara dağıtmış. İkramiyelerle birlikte işçilerin büyük bölümünün net aylık ücreti 1600 lira civarında.

Metal işkolu, herhalde madencilikten sonra en ağır çalışma koşullarına sahip. Hele TOFAŞ gibi işletmelerde uygulanan bant sistemi insanları aşırı derecede zorluyor. Dakikanızı boş geçirmeniz mümkün değil.

Ancak işveren, Türk Metal sayesinde bu kadar düşük ücretle çalıştırabileceği işçi bulunca, birbiri ardı sıra gelen ve yetiştirmekte zorluk çektiği siparişleri karşılayabilmek için, fazla çalışmaya (mesaiye) yükleniyor.

4857 sayılı İş Kanununun 41. maddesine göre, bir işçinin bir yıl içinde fazla çalışma yapabileceği sürenin üst sınırı 270 saattir. Türk Metal'in görevi, TOFAŞ işyerinde işçilerin yılda 270 saatin üzerinde fazla çalışmaya zorlanmasına engel olmaktır. Türk Metal bu görevini yerine getirmiyor; işyerinde kalan az sayıdaki üyesi için de hâlâ getirmiyor.

270 saati aşan fazla çalışmayı kabullenmek, işçiyi insanlıktan çıkarmaktır. İşyerinde üç vardiya çalışılıp yeni işçi alınması yerine, genç işçilerin fazla çalışmasına yükleniliyor. Bu nedenle işçilerin sosyal hayatı sona eriyor. İşçi, gününün neredeyse 14 saatini işe gidiş geliş ve işte geçiren bir makineye dönüştürülüyor. Ücretlerin yerlerde sürünmesi nedeniyle birkaç yıl bu zulme dayanabilen genç işçiler, ya fiziken ve ruhen çöküyor, ya da işyerini terk ediyor. TOFAŞ'ta işçi devrinin bu kadar yüksek olmasının nedeni de, işyerinde çok az üyesi kalmasına rağmen imzaladığı üç yıllık toplu iş sözleşmesi hâlâ yürürlükte bulunan Türk Metal'dir.

TOFAŞ'IN KÂRI ARTIYOR

TOFAŞ'ın kârı ise her geçen gün artıyor.

TOFAŞ Türk Otomotiv Fabrikası A.Ş.'nin sermayesinin yüzde 37,86'sı Fiat Group Automobile S.P.A.'ya, yüzde 37,59'u Koç Holding A.Ş.'ye ait. Diğer kişilerin elindeki sermaye miktarı yalnızca yüzde 24,56 oranında.

TOFAŞ'taki bu uygulamalar sonucunda şirketin kârı geçen yıla göre daha da arttı.

TOFAŞ Yönetim Kurulu'nun 4 Kasım 2015 tarihli toplantısında onaylanan bilgilere göre, 2015 yılının ilk dokuz ayında şirketin net dönem kârı 573,2 milyon lira oldu. Halbuki 2014 yılının ilk dokuz ayında şirketin net dönem kârı 395,7 milyon liraydı. 2014 yılında 12 aylık toplam net kâr ise 574,2 milyon liraydı.

TOFAŞ 2015 yılının ilk dokuz ayında, 2014 yılının 12 ayında yaptığı net toplam kâra ulaşabildi.

Yaşasın düşük ücretler ve fazla çalışma!

Yaşasın Türk Metal!